

BOOTMENSEN

VAN SLAPEN OP DE KEUKENTAFEL
TOT BIJZONDERE SITUATIES OP HET WATER...

Familie Weluaren

INHOUD

Intro.....	8
Voorwoord.....	10
Belletje lellen.....	12
Goed voorbereid.....	13
Opschieten.....	14
Plaatsvervangende schaamte.....	15
Aapies kijken.....	16
Fiets 'm erin.....	17

Bootmensen: Fred & Astrid.....	18
Slapen.....	24
Vrouwenproblematiek.....	25
Stroom op muntjes.....	26
De hoofdprijs!.....	27
Wisselvallig 'weer'.....	28
Breek je nek niet.....	29

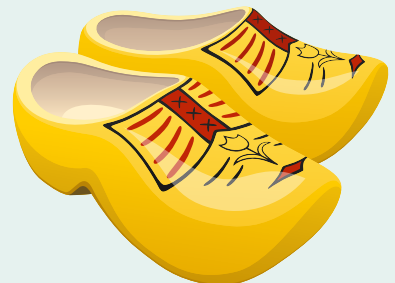
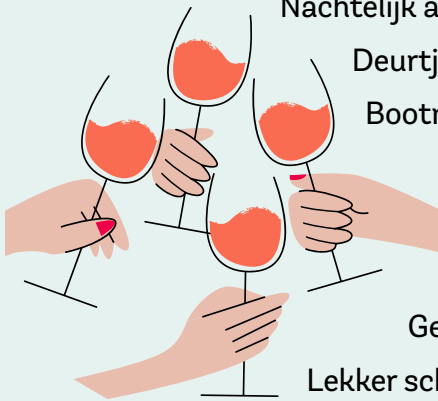
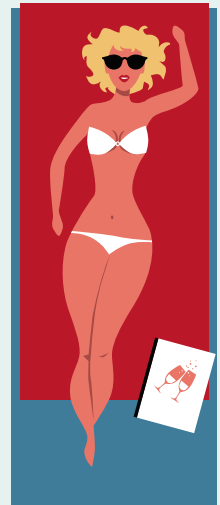
Bootmensen: Marianka.....	30
Getikt.....	36
Niet voor een gat te vangen.....	37

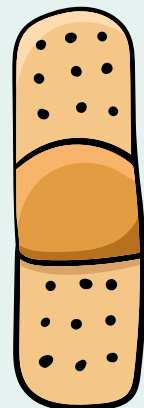
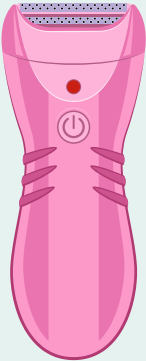
Scheepsnamen.....	38
Ongewenste gasten.....	39
Afluisteren.....	40
Natuurlijk(e) wc.....	41
Windje.....	42
Asociaal.....	43
Bootmensen: Gabriël & Lolkje.....	44

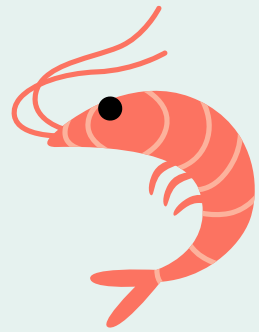
Hallo vriendjes en...	50
Mind your step	51
15 Typische bootmensen	52
In de kreukels	56
Loveboat	57
Bootmens: Maurice	58
Nachtelijke wandeling	64
Heb ik het écht goed gezien?	65
Alle eendjes	66
Kapitein(vrouw)	67
Meest idiote bijna-ongelukken op het water	68
Nachtelijk avontuur	70
Deurtje deurtje	71
Bootmensen: Sjoerd & Seia	72
Klaar mee!	78
Wijnen!	79
De tentdouche	80
Genoeg water?	82
Lekker schoon	83
Verhit spelletje...	84
Het past niet	85
Bootmensen: Ron & José	86
Onverwachte turbulentie	92
Stootwillen	93
Kijk omhoog...	94
Authentiek	95
Op goed vertrouwen	96
Klompje	98

Goedkoop duurkoop	99	
Bootmens: René	100	
Foutje, bedankt!	104	
Douchen op een boot zonder douche	105	
6 Typische zwaai-bootmens-technieken	106	
5 sterren locatie	108	
Liever een goede buur dan een verre vriend ...	109	
Bootmensen: Yke & Willy	110	
In de zevende hemel	116	
Zo lek als een mandje	117	
 Kleine wasjes, grote wasjes...	118	
Blauwalg	120	
Wildgroei	121	
Als een drol in een pispot	122	
Bootmensen: Peter & Wil	124	
Kip, ik heb je	130	
Eerste hulp bij (boot)ongelukken	131	
Afspraak=afspraak	132	
Maak je niet druk	133	
Douchen in een haven (voor dummy's)	134	
10 Nu kan het niet (meer) fout gaan douchetips	135	
Bootmensen: Hedzer & Sjiewke	136	
Vraag	142	
Leven uit een koffer	143	
Tanken langs het water	144	
Een natte hond	145	
Paniek op het water	146	
Als blikken konden doden	148	

Halfbakken	149
Bootmensen: Jessica & Paul	150
Wifi op havens	156
All inclusive	157
Groen als gras	158
Waterplanten	159
Varen in de herfst en winter?	160
Vislucht	162
Lekker knus	163
Titanic 2.0.	164

Late check-out	165
Bootmensen: Wout & Conny	166
Net te laat of net op tijd?	172
Explosiegevaar.....	173
Verhuurboten	174
Opgeruimd staat netjes	175
06-nummer	176
Klaar voor vertrek, of toch niet?	177

FF wachten nog	178
Bootmensen: Aart & Jacqueline	180
Opmaaktechniek	186
Wereldreiziger	190
Eindschoonmaak	191
Nawoord	192

Belletje tellen

Je komt hem nog regelmatig tegen: de bel (ding-dong) voor het openen van een brug of sluis. Vaak wordt deze op afstand in een brugbedieningscentrum bedient. Je hebt rode (tv-spelprogramma) buzzers, bellen met een intercom en bellen waarvan je niet eens had gedacht dat het een bel zou kunnen zijn. Om jou als vaarder goed te informeren staat er vaak dan nog een bordje bij: 'bel voor brugbediening'. Tja, dat er niet staat: 'bel voor het bestellen van je maandmenuutje bij de Chinees' snap jij ook wel. Soms staat er ook nog een pijl om aan te geven waar de bel zit; kan

handig zijn. Ik heb ook weleens op een boutje zitten drukken, dus daar hoef je je echt niet voor te schamen. Bij sommige bellen kun je drukken tot je een ons weegt, en bij sommige bellen krijg je op je falie van het mannetje in de intercom omdat je te lang of te vaak op de bel hebt gedrukt.

Wat ik nooit begrijp is waarom die dingen altijd op de ongemakkelijkste plekken hangen. Onder een paal of op enkele centimeters afstand van de sluisdeuren is geen uitzondering. De pikhaak biedt soms uitkomst, als je niet zit te wachten op een arm-uit-de-kom-situatie of scheur-niet-uit-je-broek-capriool. Als je niet als eerste boot, maar als tweede bij de bel arriveert, informeer dan vooral even bij je tijdelijke bel-bootbuurman of die wel op het knopje heeft gedrukt. Je zult niet de eerste zijn die denkt dat bovenstaande instructies toch vrij duidelijk zijn, maar de bel-bootbuurman de wachtsteiger gebruikt om even pauze te nemen om een bammetje te smeren en helemaal nog niet van plan is om door de brug of sluis te gaan.

Goed voorbereid

We gaan twee weken met vakantie en ik ben een paar dagen ervoor al begonnen met het bedenken welke kleding en spullen er allemaal meegaan. Ik sorteer alles van mij en Jasmijn in de koffer en tassen. De tas met handdoeken en dekbedovertrekken zet ik ook klaar, zodat alleen de toiletspullen en boodschappen op de dag van vertrek nog gepakt hoeven te worden. Voor mij geen stress.

Dennis pakt altijd zelf zijn koffer in, maar is vaak 'iets' minder voorbereid. Op de dag van vertrek staan Jasmijn, Fleur en ik klaar, maar moet Dennis nog zijn koffer (in) pakken. Ik probeer niet direct al de vlekken in mijn nek te laten schieten, maar voel een lichtelijke irritatie opkomen. We zouden om 10.00 uur vertrekken, en 10.00 uur is voor mij ook echt 10.00 uur, en niet 5 minuten over 10. 'Ik ben zo klaar!' hoor ik hem nog

roepen. Vijf minuten later staat hij beneden met zijn volgepropte koffer en tas. Ben je écht niks vergeten, vraag ik. 'Nee, we kunnen gaan.'

Aangekomen op de haven wordt alles weer uitgeladen en de boel ingericht. Ik wil de bedden opmaken en vraag waar de dekbedden zijn. Die lagen toch nog aan boord volgens jou? Niet dus. Had ik dit tóch zelf maar ff gecheckt, denk ik. Dennis rijdt weer terug naar huis en haalt de dekbedden op. Als hij anderhalf uur later weer arriveert, kan ik eindelijk de bedden opmaken. Wat duurde dat lang zeg ik, 'Ja, ik heb meteen ff mijn pyjama, jas, toilettas en teenslippers meegenomen.'

In de zevende hemel

Je hebt een boot, dat is pure vrijheid, blijheid, rust, én als je een (jong) gezin hebt, je kids 24/7 in je buurt zijn, een en al genieten...

De meeste gezinnen houden het misschien drie weken met elkaar uit op een boot (als je geen giga jacht hebt), maar daarna is de rek er wel een beetje uit. Je bewegingsvrijheid kan wat aan de krappe kant zijn, en als je liever niet te vaak 'je zit in mijn aura' wil zeggen, kan het lastig worden. Bed, keuken, wc, en als je pech hebt je woonkamer bevinden zich vaak in dezelfde ruimte of je staat na een stap of drie, vier binnen. Een beetje privacy is dan ook ver te zoeken, maar dat mag de romantische pret doorgaans niet drukken.

Als je koter eenmaal richting tienerleeftijd loopt, tegelijk met jou naar bed gaat of 'maar het is vakantie mam' als excuus gebruikt om de avond nog wat te rekken, staan de romantische avondjes de komende weken voor jou en manlief niet in het woordenboek. Is het je tóch gelukt om de kids naar bed te bonjournen, zou je kunnen overwegen om de gunstigste plek op de boot voor vijf minuten tot romantische zone te bombarderen. Houd er dan wel rekening mee dat enige flexibiliteit noodzakelijk kan zijn als je niet tussen het aanrecht en de keukentafel klem wilt komen te zitten, voordat het 'anker' wordt uitgegooid. En waar je thuis misschien de sterren van de hemel schreeuwt, kun je hier het gekreun maar beter achterwege laten, want voordat je er erg in hebt genieten je bootburen mee of worden je koters alsnog wakker...

Zo lek als een mandje

We zitten binnen te eten als het begint te plenzen. De herrie op het dak is oorverdovend en we zien na een paar minuten vanaf de plafondschilderijen druppels water vallen. Waar komt dat vandaan? We volgen het spoor, en Dennis loopt naar de stuurhut (vier traptreden hoger) en ziet dat er behoorlijk wat water op het dak van de buiskap ligt. Langs de zijflappen van de kap zitten blijkbaar een paar naden los, want het water stroomt op een paar punten letterlijk naar binnen. Een lokale binnenbui lijkt het resultaat. Terwijl Dennis het water probeert op te vangen met een emmertje en steelpan, sta ik met een vaatdoek en een rol keukenpapier als een gek alles te lappen wat gedroogd moet worden. De vloer heeft inmiddels ook het nodige te verduren, en we moeten uitkijken dat we niet in een spagaat glijden in dit waterballet. Een paar kaplaarzen en regenpak waren in deze situatie geen overbodige luxe geweest, maar we komen helaas niet verder dan een paraplu en zuidwester. Dennis gaat op zoek naar een rol ducttape. Misschien dat een plakbandje de boel een beetje kan redden bij de losse naadjes. Terwijl de regen buiten na een half uurtje gelukkig stopt, genieten wij binnen nog even na van de tijdelijke regendouche. We wilden altijd al kunnen douchen aan boord, maar daar denken we nu toch anders over. Met ducttape worden de naden provisorisch aan elkaar geplakt en kunnen we onze maaltijd droog voortzetten.

Hedzer Kooistra (1965) en Sjiewwke Kooistra – de Jong (1969) wonen met hun twee kinderen Joline (2004) en Hendrik (2006) in het elfstedenstadje Workum. Ze wonen niet direct aan het water, maar kunnen wel vanuit hun huis de bootjes zien varen. Bij Hedzer is het varen met de paplepel ingegoten.

Hedzer: “Mijn opa was rietsnijder, en die had van die oude pramen. Een praam is een platbodembboot die vroeger vooral werd gebruikt voor het vervoeren van landbouwproducten, riet en turf. Toen mijn ouders jong waren kregen ze een praam mee, en gingen daarmee op vakantie.

Mijn andere opa had meerdere bootjes. Hij had een bakdekkruiser (het voordek is verhoogd, achterin wat lager), die mijn ouders toen wij (mijn zus en ik) kind waren meenamen in de vakanties. Ik vaar al van kinds af aan. We waren met zijn viertjes, en dat was ook meer dan genoeg, want het bootje was zo vol.

Mijn vader werkte als landmeter bij het Kadaster, maar thuis was hij hobbyboer. Hij had een hobby-boerderijtje met wat kleinvee (schapen, geiten, kippen), dus hij kon niet altijd weg. Maar tijdens de vakanties gingen we een week of veertien dagen varen door Friesland. Tegenwoordig zit er van alles op een boot (tv en zo), maar in die tijd namen mijn ouders een cassetterecordertje mee. De eerste drie à vier dagen konden we het cassettebandje omdraaien, en daarna werd dat snel minder. We draaiden Nederlandstalige muziek totdat de batterij nagenoeg leeg was, en dan kon je

alleen nog maar radio luisteren, wat vissen, een plons nemen, je haren wassen en zwemmen, maar we vermaakten ons uitstekend. Nu heb je veel aanlegsteigers, maar die waren er toen bijna niet. Dan werd de loopplank uitgelegd, sprong mijn moeder over het riet, en dan was het nog een heel werk om de boot aan te leggen midden in de natuur.

Een koelkast hadden we ook nog niet, dus al het eten en drinken moest een beetje tegen het vlak gelegd worden (onder de vloer tegen de bodem, daar waar het het minst warm was); zo werd het een beetje koel gehouden onder in de boot.

Voorin de bakdekker zat het keukentje, en daar zat ook de wc. Als moeder ging koken konden we niet naar de wc. Voorop de boot zat een luik dat dan werd opengezet. Ik zie mijn moeder – zo'n krullenbol – daar nog in die bloedhete boot de aardappels koken. Dat was gewoon bijna elke avond ouderwets Hollandse pot!"

of winter was. Als het regende hadden we een zeiltje en een stukje plexiglas, waar we een ruitenwissertje op gemaakt hadden. Zo zaten we samen [doet neus in de lucht] droog achter het raampje. We gingen altijd weg; varen, zwemmen, kletsen, stiekem een fuikje uitzetten of vuurtje stoken... Het is een keer bijna uit de hand gelopen.

We waren een jaar of dertien, veertien toen we hadden aangelegd bij – bleek achteraf – een rietopslag, en we wilden een klein vuurtje maken. Mijn vriend wilde een beetje benzine uit het tankje (kleine jerrycan) van de boot op wat bij elkaar geraapte takjes en riet gooien. Ik zie het nog zo voor me: BOEM (steekvlam)! Hij smeed het ding in het water en er liep nog wat benzine uit, die op het water nog even kort nabrandde. Gelukkig zat er niet zoveel meer in, anders had het heel anders kunnen aflopen met de boerderij van Staatsbosbeheer en het prachtige stukje natuur..."

“ WE VOELDEN ONS EEN BEETJE DE KAMELEON ”

Als Hedzer een jaar of twaalf is, mag hij van zijn ouders de stalen schouw kopen van zijn opa. Met vierhonderd gulden spaargeld loopt hij naar de voordeur van zijn opa, met de gedachte 'nu ga ik mijn eigen bootje kopen'.

Hedzer: “Het motortje dat eraan hing (een luchtgekoelde Yamaha 3.5 PK) hield er steeds mee op. Toen zei mijn vader op een gegeven moment: ‘nou ben ik er zat van’, en kwam er een nieuwe motor achter. Daar heb ik jaren plezier van gehad. Een kameraad van me had ook een bootje, en we voelden ons een beetje ‘de Kameleon van de Grote Wielen’ – een meertje bij Leeuwarden. We waren altijd op pad, of het nu zomer

NAAR WORKUM

De liefde bracht Hedzer van het noordoosten naar het waterrijke zuidwesten van Fryslân. Sjiuwke is door Hedzer in aanraking gekomen met varen.

Met een flinke dosis zelfspot neemt de familie Welvaren je mee in hun vaaravonturen op en rond het water in Nederland. Verwacht geen zoete verhaaltjes over mooie vaarroutes, de idyllische vaaromgeving of een beschrijving van fan-tas-tische jachthavens.

Verwacht wel: uitdagingen (problemen) waar de familie tegenaan loopt (vaart), bijzondere situaties op en rond het water, creatieve, gênante en vindingrijke oplossingen, en hoe je het beste kunt omgaan met al die verschillende soorten bootmensen. Van slapen op een verbouwde keukentafel tot douchen in een niet zo'n fris douchehavenhokje, en van miscommunicatie met de brugwachter tot een betweterige bootbuurman ontlopen, omdat hij het altijd beter weet dan jij. De familie Welvaren interviewde ook dertien andere bootmensen met heel herkenbare verhalen om te laten zien dat zij écht niet de enige zijn die wel eens wat meemaken op en rond het water...

Dennis (43), Bianca (42), Jasmijn (11) en hond Fleur (7) zijn de trotse eigenaren van een stalen Tjeukemeer Kruiser (1978). Ze hebben de boot al zo'n veertien jaar, en varen vanuit hun thuishaven in Amsterdam of Loosdrecht alle windrichtingen op. Ze varen het hele jaar rond, door Nederland, soms een dag of een weekend, maar vaak ook een lange vakantie. Van Friesland tot Limburg en van Noord- tot Zuid-Holland, ze hebben al heel wat provincies ontdekt. Hun vaarervaringen, met vallen en opstaan, praktische tips, hilarische oplossingen en do's en don'ts laten zien hoe het er daadwerkelijk tijdens het varen aan toegaat.

Wat ooit begon met het schrijven van een papieren (privé)dagboekje tijdens de vakanties (leuk voor later), groeide uit tot het delen van anekdotes met een flinke portie zelfspot via hun Facebookpagina, waar ze wekelijks duizenden (boot)mensen weten te bereiken met video's en berichten.

ISBN 978-94-93042-32-2

9 789493 042322

WWW.FAMILIEWELVAREN.NL